

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ד שְׁבַט:

סֵדֶר לְקוּטִי מִלְּפָנֵי הַיְיָ:

ב וְלִהְיוּ אֲמוּנָה הַנְּפוּלָה, הִיא עַל־יְדֵי בְּחִינַת יַעֲקֹב, הֵינּוּ עַל־יְדֵי נְדָר (עֵיין זוּהַר פִּנְחָם רֵנָה). שְׂיִדָּר אֵיזָהוּ נְדָר (רוֹצֵה לֹאמֹר: וַיִּקְיָם מִיָּד, עֵיין בְּהַשְׁמָטוֹת), וְעַל־יְדֵי הַנְּדָר יָשׁוּב לְאֲמוּנַת חֲכָמִים. כִּי כְּשֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, זֶה בְּחִינַת הַסִּתְּלָקוֹת הַחֲכָמִים, בְּחִינַת פְּלֵא. בְּבְחִינּוֹת (יִשְׁעִיָּה כ"ט): "הִנְנִי יוֹסִיף לְהַפְּלִיא אֶת הָעַם הַזֶּה הַפְּלֵא וְפְלֵא וְאֶבְדָּה חֲכָמַת חֲכָמָיו", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (מִדְרַשׁ רַבָּה, אֵיכָה א): שְׁזֵה נְאֻמָּר עַל סְלוּקָן שֶׁל חֲכָמִים. וְתִקְוֵנוּ שֶׁל הַפְּלֵאָה הַזֹּאת, הֵינּוּ שֶׁל סְלוּקָן שֶׁל חֲכָמִים, תִּקְוֵנוּ, הַפְּלֵאָה שֶׁל נְדָר, בְּבְחִינַת (בְּמִדְבָּר ו): "כִּי יִפְּלֵא לְנִדָּר נְדָר". כִּי עַל־יְדֵי הַנְּדָר, הוּא עוֹלָה לְשָׁרֵשׁ שֶׁהַחֲכָמִים מְשַׁרְשִׁים שָׁם, הֵינּוּ בְּחִינַת 'פְּלֵיאוֹת חֲכָמָה' (סֵפֶר יִצְרָה, וְעֵין זוּהַר בְּלָק קצ"ג:), וַיּוֹדַע וּמְכִיר מֵעֲלוֹת הַחֲכָמִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא שָׁב וּמֵאֲמִין בָּהֶם.

וְזָהוּ בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה כ"ה): "אֹדְדָה שְׂמֹךְ כִּי עָשִׂיתָ פְּלֵא", וְעַל־יְדֵי־זֶה: "עֲצוֹת מִרְחָק אֲמוּנָה אֲמִן". הֵינּוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת נְדָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּלֵא, נִתְּתֵקֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׁעֲצָתָם מִרְחוֹק, בְּבְחִינַת: "מִמְּרָחֵק תָּבִיא לְחֲמָה" (מִשְׁלֵי ל"א). 'כִּי דְבָרֵי תוֹרָה עֲנִיִּים בְּמִקּוֹמָם וְעֲשִׂירִים מִמְּקוֹם אַחֵר' (יְרוּשָׁלַּיִם רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה פָּרָק רֵאוּהוּ בֵּית־דִּין), שֶׁהַחֲכָמִים לְמִדֵּים דְּבָרֵיהֶם מִמְּקוֹמוֹת רְחוֹקִים שְׁבַתוֹרָה, שְׁזֵה נִמְסָר לָהֶם לְדָרֵשׁ הַתּוֹרָה לְכָל חֶפְצֵיהֶם, בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נְדַרְשֶׁת בָּהֶן. וּמְחִיבִין אֲנַחְנוּ לְהֵאֲמִין לְכָל דְּבָרֵיהֶם, בְּבְחִינּוֹת: "לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר" וְכוּ'. וַיַּעֲקֹב הוּא בְּחִינַת נְדָר, שֶׁהוּא רֵאשׁ לְכָל הַנּוֹדָרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"ח): "וַיִּדָּר יַעֲקֹב

נֶדֶר" (עֵיין ב"ר וִיצֵא פ' ע')

וְזֶהוּ: (שָׁם מ"ט): "מִיָּדֵי אֲבִיר יַעֲקֹב", בְּשִׁבִיל לְתִקּוֹן יָדֵי הַמַּלְאָךְ, הַנִּקְרָא אֲבִיר. צָרִיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּנֶדֶר, שֶׁהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב כַּנ"ל. כִּי מִשָּׁם רוּעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ עַל יָדֵי הַנֶּדֶר, נִתְתַּקֵּן הָאֱמוּנָה הַנִּקְרָא רוּעָה, בְּבְחִינַת: "וְרָעָה אֱמוּנָה" (תְּהִלִּים ל"ז). וּבְשִׁנְתֵּתִיקוֹן הָאֱמוּנָה, נִתְתַּקֵּן הַיָּדִים, בְּבְחִינַת: "לֹא תִסּוּר" כַּנ"ל:

ג וּבְשִׁנְתֵּתִיקוֹן הַיָּדִים הַנ"ל עַל יָדֵי נֶדֶר כַּנ"ל, עַל יָדֵי זֶה מִתְנוֹצְצִים בּוֹ אוֹרוֹת הָאֲבוֹת. כִּי נֶדֶר זֶה

בְּחִינַת אוֹר יַעֲקֹב, וְיָדִים, הֵם אֲבָרָהֶם וְיִצְחָק, שֶׁהֵם יָמִין וּשְׂמָאל. וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם ע"ח): "נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלְא", הֵינּוּ שְׁעַל-יָדֵי פֶלְא הַנ"ל, מִתְנוֹצְצִים בּוֹ אוֹר הָאֲבוֹת. וְזֶהוּ סוּפֵי תִבּוֹת שֶׁל שְׁמוֹת הָאֲבוֹת בְּקָם, (כִּי סוּפֵי תִבּוֹת שֶׁל אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב הֵם אוֹתִיּוֹת בְּקָם) נוֹטְרִיקוֹן "בְּשֶׁמֶן קָדְשֵׁי מְשַׁחְתִּיו" (תְּהִלִּים פ"ט), שֶׁהֵיא רֶמֶז בְּחִינַת נֶדֶר. כִּי כֵן כְּתִיב בְּנֶדֶר יַעֲקֹב, (בְּרֵאשִׁית כ"ח): "וְהָאָבִן הַזֶּה הוּא אֲשֶׁר" וְכוּ'. וְכְתִיב (שָׁם ל"ח): "וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן". הֵינּוּ עַל יָדֵי הַנֶּדֶר, מִתְנוֹצְצִים עַל הָאָדָם אוֹר הָאֲבוֹת:

ד וְעַל יָדֵי הָאוֹרוֹת הָאֵלֹהִים, עוֹלָה וּמִתְעַנֵּג בְּעֵנֶג שִׁבְתָּ. בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָה נ"ח): "אֲזוּ תִתְעַנֵּג עַל וְכוּ' וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בִּמְתִי

אָרִץ, וְהֵאֲכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ". "בְּמִתִּי אָרִץ" – הֵם אֲבָרָהֶם וְיִצְחָק שֶׁהֵם הַיָּדִים, שֶׁהֵם זְרוּעוֹת עוֹלָם (דְּבָרִים ל"ג). "וְהֵאֲכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב" – זֶה בְּחִינַת נֶדֶר הַנ"ל. וְעַל-יָדֵי הָאֲבוֹת עִם הָאֱמוּנָה הַנ"ל, זוֹכֶה לְעֵנֶג שִׁבְתָּ. בְּחִינַת שִׁין בַּת, שִׁין זֶה בְּחִינַת אֲבוֹת (הַק' הַזּוֹהַר דף ב: בְּרֵאשִׁית כ"ה). בַּת זֶה בְּחִינַת אֱמוּנָה, בְּחִינַת 'בַּת הַיְיָ לְאֲבָרָהֶם' וְכוּ', (בְּבֵאֲבֵתָרָא ט"ז: דְּרָשׁוּ שָׁם עַל פְּסוּק: "וְה' בֵּרַךְ אֶת אֲבָרָהֶם כַּכ"ל" – בַּת הַיְיָ לֹא לְאֲבָרָהֶם וּבְכָל שְׁמָה). בְּחִינַת (מִשְׁלֵי כ"ח): "אִישׁ

אַמוֹנוֹת רַב בְּרָכוֹת׃

ה' וְעֵנַג שֶׁבֶת הַזֶּה, זֶה בְּחִינַת אֲכִילָה בְּקִדְשָׁה. כִּי אֲכִילַת יְמֵי הַחֵל, נְהַנָּה מִמְּנָה גַם בֵּן הַסְּטָרָא אַחֲרָא. אֲבָל מֵאֲכִילַת שֶׁבֶת, אֵין חֵלֵק לַסְּטָרָא אַחֲרָא כָּלֵל וְכָלֵל. וְזֶה שְׁצִוָּה אֹתָנוּ עַל אֲכִילַת שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ט"ז): "אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לָהּ". כִּי אֲכִילַת שֶׁבֶת, נַעֲשֶׂה קְדֻשָּׁה וְאַלְהוּת גְּמוּר, בְּלֹא תַעֲרֹבֶת סִיגִים כָּלֵל. וְיִכּוֹל לַפְעֵל בְּאֲכִילַת שֶׁבֶת, מֵה שְׁפוּעַל בְּתַעֲנִית, הֵינּוּ לְהַפִּיל אוֹיְבָיו לְפָנָיו, בְּזִכּוֹת עֵנַג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁפוּעַל בְּצוּם. וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא שֶׁבֶת, כִּי בְּסִגְלָתוֹ "לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם" (תְּהִלִּים ח):

ו כִּי עַל־יְדֵי הַצּוּם, אוֹיְבָיו נוֹפְלִים לְפָנָיו. כִּי עַל־יְדֵי הַכַּעַס הִבָּא מִהַכָּבֵד, בְּחִינַת: 'כָּבֵד כּוֹעֵם' (בְּרָכוֹת ס"א:), נִתְעוֹרַר הַמְּקַטְרֵג הַגָּדוֹל, שֶׁהוּא עֹשֶׂה, "הוּא אֱדוּם" (בְּרֵאשִׁית ל"ו) שְׁאַחֲזִינְתוּ בְּכָבֵד (זֶהר פִּינְחָם רל"ד וְתַקוּן כ"א). וְהוּא אֲדָמוּנִי (שֵׁם כה). שֶׁהוּא בְּחִינַת כָּבֵד, שֶׁהוּא מְלֵא דָם (עֵינַן בְּכוֹרוֹת נה). וּמִן הַמְּקַטְרֵג הָעֲלִיּוֹן נִתְעוֹרְרִים וְנִשְׁתַּלְשְׁלִים מְקַטְרָגִים וְצָרִים לְמַטָּה עַל אָדָם הַכוֹעֵם, וְשׁוֹלְטִים עָלָיו, וְאֵינָם יִרְאִים מִלְּפָנָיו. כִּי עַל יְדֵי הַכַּעַס נִדְמָה לָהֶם כְּבִהְמָה, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים מ"ט): "נִמְשַׁל כְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ". כִּי עַקֵּר הַמּוֹרָא שְׁמִתִּירָאִין מִן הָאָדָם, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ט): "וּמּוֹרָאֲכֶם וְחִתְכֶם", אֵינּוּ אֵלָּא עַל־יְדֵי הַצָּלָם אֱלֻקִּים שְׁבִפְנֵי הָאָדָם. וְעַל־יְדֵי הַצָּלָם, הָאָדָם הוּא אָדָם. וְכִשְׁפָּר צָלָם, אֲזִי יוֹצֵא מִגֶּדֶר אָדָם לְגֶדֶר בְּהֵמָה, וְאִזְ סָר מוֹרָאוֹ (עֵינַן שֶׁבֶת קנא). וְעַקֵּר הַצָּלָם הַמֵּאִיר בְּפָנֵי הָאָדָם, הִיא חֲכָמוֹת הַבוֹרָא, שְׁנַתָּן לָאָדָם יִתְרוֹן עַל הַבְּהֵמָה, הִיא הַמֵּאִירָה בְּפָנֵי אָדָם, בְּבְחִינַת: "חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו" (קִהְלֶת ח). וְעַל יְדֵי הַכַּעַס, אִם חָכָם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת (פְּסָחִים דָּף ס"ו:). וְאִזְ צִלּוֹ סָר,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּרְלוּ לְאֹמֶר מִוֹהַר־נִיחַת זִיכָר לְ"עֵד עֲנִי מִקֹּוֹה שִׁדְּךָ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל

וּפָנָיו נֹפְלִים, בְּבַחֲיַנֵּת (בְּרֵאשִׁית ד'): "לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ". וְכִשְׂאִין לוֹ פָנָי אָדָם, אֲזִי מוֹרָאוֹ סָר, כִּי נִמְשָׁל בְּבַחֲמוֹת, וְצָרְיוֹ מִצָּרִים לוֹ.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִוֹהַר־נִיחַת הַיּוֹמֵי:

ד עַל־יְדֵי כַּעַם נִתְעוֹרֵר הַמְּקַטְרֵג הַגָּדוֹל שֶׁהוּא עֹשֶׂה הוּא אָדָם וּמִן הַמְּקַטְרֵג הָעֲלִיּוֹן נִתְעוֹרְרִים וְנִשְׁתַּלְשְׁלִים מְקַטְרָגִים וְצָרִים עַל הָאָדָם הַכּוֹעֵם וְשׁוֹלְטִים עָלָיו. כִּי עַל־יְדֵי הַכַּעַם חָכְמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת וְצָלָם אֱלֹקִים סָר מֵעַל פָּנָיו וּפָנָיו נֹפְלִים בְּבַחֲיַנֵּת לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ (בְּרֵאשִׁית ד' ו) וְאִין לוֹ פָּנָי אָדָם. וְאֲזִי יוֹצֵא מִגִּדְרֵי אָדָם לְגִדְרֵי בְּהֵמָה (עֵין יְרוּשָׁלַיִם נִדְּחָה הוֹבָא בְּ"פְרֵי מְגִדִים" יוֹרָה דְּעָה סִימָן י"ג בְּש"ד סְעִיף קָטָן י"ח וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כֵּלָּו אָדָם וּפָנָיו שֶׁל בְּהֵמָה עוֹמֵד וְקוֹרָא בְּתוֹרָה אוֹמְרִים לוֹ בָּא לְשׁוֹחֲטְךָ וְכוּ'): וְעַל יְדֵי זֶה שׁוֹלְטִים בּוֹ הַשּׁוֹנְאִים וְצָרְיוֹ מִצָּרִים לוֹ כִּי נִדְּמָה לָהֶם בְּבַחֲמָה וְאִינָם יִרְאִים מִמֶּנּוּ:

ה תִּיקוּן לַכַּעַם הוּא תַעֲנִית כִּי עַל־יְדֵי תַעֲנִית מִכְּנִיעַ אֶת הַכַּעַם וְזֶה עֵקֶר מַעֲלַת הַתַּעֲנִית. עַל כֵּן בְּיוֹם הַתַּעֲנִית הַבֶּעַל דָּבָר מִתְגַּבֵּר בְּאָדָם בְּיוֹתֵר וּמִזְמִין לוֹ כַּעַם לְקַלְקֵל אֶת הַתַּעֲנִית חֵם וְשָׁלוֹם. וְצָרִיךְ שְׂמִירָה יִתְרָה לְזֶה לְשֹׁמֵר עֲצָמוֹ מְאֹד מִהָאֵשׁ שֶׁל הַכַּעַם בְּיוֹם הַתַּעֲנִית כִּי עֵקֶר הַתַּעֲנִית הוּא לְהַכְּנִיעַ אֶת הַכַּעַם. וְעַל־יְדֵי הַתַּעֲנִית הוּא מִתְקַן אֶת פָּנָיו וּמִחֲזִיר לְעֲצָמוֹ אֶת חָכְמָתוֹ שֶׁהוּא צָלָם אֱלֹקִים הַמְּאִיר בְּפָנָיו וְאִזּוֹ הַכֹּל יִרְאִים מִמֶּנּוּ וְאוֹיְבָיו נֹפְלִים לְפָנָיו:

סֵדֶר הַיּוֹמֵי מִוֹהַר־נִיחַת הַיּוֹמֵי:

שֵׁנִד (טו) אָמַר הַסּוֹר מִרְעַ שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ נִפְלָא, וְגַם הָעֵשָׂה טוֹב שְׁלִי הוּא נִפְלָא מְאֹד, כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה טוֹב הַרְבֵּה בְּאַמְתִּי, וְהַתּוֹרָה

שְׁלִי עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מְאֹד בְּעוֹלָם. כִּי עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁלִי נִמְשָׁכִין כָּל הַשְּׁפָעוֹת שְׁבַע־עוֹלָם. וְדַבֵּר עִם אֶחָד, מָה הַמַּשָּׂא־וּמַתָּן שְׁלֶךְ, עִם חַטִּים אֶתְּהָ נּוֹשֵׂא וְנוֹתֵן, גַּם זֶה נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁלִי.

עָנָה וְאָמַר עַל שְׁנֵי כַתּוֹת אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עֲלֵיהֶם, עַל אֱלוֹי אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֱלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלַי וְאֵינָם מְקִיְמִים אֶת דְּבָרֵי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁיְהִיָּה עֵת בְּעֵת שִׁיְהִיָּה הָאָדָם מְנַח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדֶּלֶת, אָז יִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ הַיָּטִב וְיִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁלֹּא זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי, אִם שֶׁלֹּא קִיָּם אֶת דְּבָרֵי. כִּי אִם יוֹדְעוּ שֶׁאֵם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקִיְמִים אֶת דְּבָרֵי לֹא הָיָה שׁוֹם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְבִיאֶם לְאוֹתָהּ הַמְדִירָה. אֲבָל לֹא יוֹעִיל אָז. עָנָה וְאָמַר אִם חַם וְשָׁלוֹם לֹא יָבוֹא מְשִׁיחַ בְּמַהֲרָה, יִהְיוּ הָעוֹלָם מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרֵי הַרְבֵּה מְאֹד הַרְבֵּה יוֹתֵר וְכוּ':

שְׁנָה (טז) סֵפֶר לִי אֶחָד שֶׁהָיָה מְשַׁבַּח מְאֹד אֶת תּוֹרָתוֹ לְפָנָיו וְהַפְּלִיג מְאֹד בְּגִדְלָת נִפְלְאוֹת תּוֹרָתוֹ. וְאָמַר שֶׁצָּרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקַנּוֹת סִפְרָיו. כִּי אֲפֹלוּ כְּשֶׁעוֹמְדִין בְּתִבְיָה וּמְגִדֵּל הֵם טוֹבָה גְּדוֹלָה, כִּי סִפְרָיו הֵם שְׁמִירָה גְּדוֹלָה בְּבֵית לְשִׁמּוֹר גַּם הָעֲשִׂירוֹת וּמָמוֹן הָאָדָם מְכַל הַהִזְקוֹת. וְהַזְכִּיר אָז עָשִׂיר אֶחָד שֶׁהָיָה יוֹדְעוֹ וּמְכִירוֹ, וְאָמַר שֶׁגַּם אֱלֹוֹ הֵיָא טוֹבָה גְּדוֹלָה שִׁיְהִיָּה הַסֵּפֶר שְׁלִי בְּבֵיתוֹ, כִּי יִהְיֶה לוֹ שְׁמִירָה גְּדוֹלָה לְכָל דְּבָר וְשִׁתְּקִים עֲשִׂירוֹתוֹ. וְהַזְכִּיר אֶת הָאִישׁ שֶׁדִּבֶּר עִמּוֹ מִזֶּה, שֶׁיִּזְרֹז אֶת הָעֲשִׂיר הַזֶּה לְשִׁירָאָה לְקַנּוֹת סִפְרָיו. וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחֵר מִזֶּה כִּמְהָ הָיָה מְשִׁתּוֹקֵק שִׁיְתַפְּשֵׁטוּ סִפְרָיו בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְכַבּוּדוֹ חַם וְשָׁלוֹם:

שְׁנֵי (יז) אַחֲרַי שְׁמַסֵּר הַתּוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ס' אָמַר שֶׁהִיְתָה חֲתָנָה יָפָה [סָע גִּיּוּעֵן אֲשִׁיין חֲתָנְקָלַע] וְהָיָה רָאוּי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּרְלַח אָמַר מִזֶּה רִנְיָת דִּצְיִי לְ"צַדִּיק צִנְיָ מִקֹּדֶה שִׁדְדִי צִחֵד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל"
 אָמַר מִזֶּה רִנְיָת דִּצְיִי לְ"צַדִּיק צִנְיָ מִקֹּדֶה שִׁדְדִי צִחֵד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל"
 אָמַר מִזֶּה רִנְיָת דִּצְיִי לְ"צַדִּיק צִנְיָ מִקֹּדֶה שִׁדְדִי צִחֵד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל"

**לְבַקֵּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה עַל הַחֲתָנָה. אָמַרְתִּי
 לוֹ בְּיָדַי הָיָה בְּכָאן. הַשֵּׁיב מִן הַסֵּתָם:**

(אמר הפעתיק שמעתי שאמר אז לאנשי שלומנו שהיה יכול להחזיק אותם בענין אמירת
 התורה הנ"ל הנ"ל שלשה ימים ושלשה לילות ולא ידעו בין יום ללילה כלל, כמובא בזהר
 הקדוש וכו'):

שנו (יח) אמר שכל התורות שגלה קדם שהיה בארץ ישראל, אינו
 רוצה כלל שיהיו כתובים בספריו, רק מה שחדש אחר שהיה
 בארץ ישראל צריכין לכתב הכל, אפלו כל שיחה ושיחה הכל
 צריכין לכתב. וכמה פעמים הזהיר לכתב כל שיחה ושיחה
 ששומעין מפיו הקדוש, ואמר בשלמא דברים הנכתבים בספר,
 אם לא יזכר אותם עכשו יוכל לראותם וללמד בהם בפעם אחר,
 אבל כל הדברים שאתם שומעים מפיו, שוב לא תשמעו עוד פעם
 אחרת לעולם. על כן בודאי אתם צריכין לזכר מאד כל דבור
 ודבור, ולכתב הכל כל שיחה וספור (ומחמת זה התחלתי לכתב קצת
 שיחות ששמעתי מפיו הקדוש בעצמו או על ידי אחרים, אבל לא נכתב חלק
 מאף):

סִדְרָא לְקוּרְבָנֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

ב על ידי שאינו שומר את הבגדים מכתמים, על ידי זה עושה
 פרוד בין קדשא בריך הוא ושכינתה, ואז שולטת שפחה בישא,
 שהיא מלכות הרשעה, והוא כמורד במלכות, ועל ידי זה פרנסתו
 בטרח ובכבודות (שם).

ג על ידי שעושין לבוש נאה לצדיק, על ידי זה מלביש את
 השכינה בלבושין דנהורין ונמתקין כל הדינים (שם מב).

ד הבגדים יהיו שלמים תמיד ולא קרועים, כי כשהבגדים קרועים,

חם וְשָׁלוֹם, הוּא קְלָקוּל הַשְּׁמִירָה, כִּי הַבְּגָדִים הֵם בְּסוּד הַחֲשִׁמ"ל, שֶׁהוּא שְׁמִירָה (שם קכז).

ה הַבַּעַל דָּבָר וְהַסְטָרָא אַחֲרָא תוֹפִס אֶת הָאָדָם בְּבַגְדוֹ, דְּהֵינּוּ שְׁמִטְרִיד אֹתוֹ בְּטַרְדֵּת בְּגָדָיו וּמְלַבּוֹשִׁיו, כִּי טַרְדֵּת הַצְּטָרְכוֹת הַמְּלַבּוֹשִׁים וּבְגָדִים שֶׁל הָאָדָם הֵם מְבַלְבְּלִין מְאֹד אֶת הָאָדָם וּמוֹנְעִים אֹתוֹ מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. אֲדָּ מִי שֶׁלְבוֹ חֲזָק בְּה' אֵינּוּ מְשַׁנֵּיחַ עַל זֶה אֶף-עַל-פִּי שֶׁאֵין לוֹ בְּגָד לְלְבָשׁ, הוּא עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּעֲבוֹדַת-הַשֵּׁם כְּפִי מַה שֶׁיִּכּוֹל, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מְשָׁמִים (שיחות-הר"ן סימן ק).

גאווה וענוה

גְּבוּת הַגְּאוּוה וּמַעֲלַת הָעֲנוּוה

א עַל-יְדֵי הָעֲנוּוה שֶׁל צְדִיקֵי אֱמֶת עַד שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת אֵין, עַל-יְדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת (לקוטי-מוהר"ן ד).

ב עַל-יְדֵי עֲנוּוה זוֹכִין לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְנִכְלָלִין בְּאֵין-סוּף, וַיִּוֹדַע שְׁכָל מְאֹרְעוֹתָיו, כָּלָם הֵם לְטוֹבָתוֹ, שׁוֹאֵת הַבְּחִינַת הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא (שם).

ג עַל-יְדֵי גְּאוּוה בָּא עֲנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן (שם).

ד עַל-יְדֵי עֲנוּוה זוֹכִין לְתִשׁוּבָה. כִּי עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִרְגִישׁ שְׁפָלוּתוֹ וְקִטְנוּתוֹ וּפְגָמָיו הַמְּרַבִּים וּמְבִין, שֶׁבּוֹדֵאֵי רָאוּי לוֹ לְסַבֵּל בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת-דָּמִים בְּשִׁבִיל לְהַתְּקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת, וְזֶה עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה (שם ו).

ה אֶפְלוֹ מִי שֶׁהִתְעַנָּה וְסִגַּף אֶת עֲצָמוֹ, אַל יִתְגַּאֵה וַיַּחֲשֹׁב שֶׁכָּבֵר הוּא צְדִיק וְיָכוֹל לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹנוֹת וּלְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹת, כִּי צָרִיךְ לְהַתְּבוֹנֵן בְּעֲצָמוֹ וּלְרְאוֹת, שֶׁאַחַר כָּל הַתְּעַנִּיתִים וְהַסְּגוּפִים עַדִּין

אחד ואמר, שנסתלק בשביל הסוד שגלה לתלמידו רבי חיים
ויטאל זכרוננו לברכה והלא באמת האר"י היה מכרח לגלות לו
כי רבי חיים ויטאל הפציר בו מאד, וכשהפציר בו היה מכרח
לגלות לו, כי אמר שלא בא לעולם כי אם לתקן נשמתו של רבי
חיים ויטאל זכרוננו לברכה נמצא שהיה מכרח מן השמים לגלות
לו הסוד, ואף על פי כן נענש על ידי זה בנזכר לעיל וזהו דרכי
ה' שאי אפשר להבין בשכל בשום אופן:

והמובן מדבריו לענין עצמו שכל צערו ויסורין וצער בניו שיחיו,
הכל הוא רק מחמת שעוסק עמנו לקרבנו להישם יתברך ואף על
פי שהוא מכרח לזה, כי בודאי הישם יתברך רוצה בזה, כי הוא
יתברך חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, ואף על פי כן היה לו
יסורים קשים גדולים מאד על ידי זה כי הוא דרכי ה' בנזכר לעיל
והיה הולך ומספר לפני צערו הגדול שיש לו מזה שנכדו חולה
בנזכר לעיל ואמר שהוא רוצה שהוא בעצמו יהיה חולה בעד
התינוק הנ"ל ואמר שהוא מרגיש כל גניחות התינוק (שקורין
קרעכצין) בלבו וכו' אחר כך אמר: אך זאת יחשב לי לטובה שגם
כשאדם אחר יש לו חולה בתוך ביתו ומביא לי פדיון או מבקש
להתפלל עליו יש לי גם כן צער כזה ממש ככל הנזכר לעיל גם
כשאחד מאנשינו שהיה מקרב מתרחק עצמו חס ושלום, יש לי
צער כזה ממש בלבי ככל הנזכר לעיל וספר אז מאחד שנתרחק
באותן הימים, ואמר שיש לו ממנו כל צער הנ"ל שוב שמעתי
מאיש אחד מאנשיו ששמע גם כן מרבנו זכרוננו לברכה, ענין זה
בעת שנסתלק אצלו בנו הקטן שלמה אפרים, זכרוננו לברכה
שאמר שיש לו יסורים בשבילנו הלא האר"י זכרוננו לברכה, לא
גלה כי אם סוד אחד היה לו ענש, מכל שכן שאני גליתי לכם כל

שאילו מכנים קיסם ביניהם הוא נדלק מברכין עליהם והוא שעשויים להאיר: (י) אור של כבשן בתחלת שרפת הלבנים אין מברכין עליו שאז אינו עשוי להאיר ואחר שנשרפו אז עשוי להאיר ומברכין עליו: (יא) נר בית הכנסת אם יש שם אדם חשוב מברכין עליו ואם לאו אין מברכין עליו ויש אומרים בהיפך ואם יש שמש שאוכל שם מברכין עליו והוא שלא תהא לבנה זורחת שם: (יב) אין מברכין על נר של מתים שאינו עשוי להאיר הילכך מת שהיו מוליכין לפניו נר אילו הוציאוהו ביום והוציאוהו בלילה בנר אין מברכין עליו: (יג) סומא אינו מברך: (יד) היו יושבים בבית המדרש והביאו להם אור אחד מברך לכולם: (טו) נר בתוך חיקו או בתוך פנס (פי' כלי שנותן בו הנר שלא תכבה) או בתוך אספקלריא רואה את השלהבת ואינו משתמש לאורה משתמש לאורה ואינו רואה את השלהבת אין מברכין עליה עד שיהא רואה את השלהבת ומשתמש לאורה:

סימן רצט (א) אסור לאכול שום דבר או אפילו לשתות יין או שאר משקין חוץ ממים משתחשך עד שיבדיל אבל אם היה יושב ואוכל מבעוד יום וחשכה לו א"צ להפסיק (אפילו משתיה) (ב"י) ואם היה יושב ושותה וחשכה לו צריך להפסיק ויש אומרים דה"מ בספק חשיכה אבל בודאי חשיכה אפילו היה יושב ואוכל פורם מפה ומבדיל וגומר סעודתו: הגה והמנהג פשוט כסברא הראשונה: (ב) היו שותים ואמרו בואו ונבדיל אם רצו לחזור ולשתות קודם הבדלה א"צ לחזור ולברך ויש מי שחולק בדבר: (ג) כשמפסיק להבדיל א"צ לברך בפה"ג על כוס של הבדלה ויש אומרים שצריך: (ד) כשהיה אוכל וחשכה שאמרנו שא"צ להפסיק גומר סעודתו ומברך בהמ"ז על הכוס ואח"כ מבדיל עליו ואם יש

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'רמ"ד מ'מ"ה רנ"ח זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לו שני כוסות מברך בהמ"ז על אחד ומבדיל על אחר: (ה) טעה ואכל קודם שהבדיל יכול להבדיל אח"כ:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תשנו: וזכני ברחמיך הרבים שאזכה להתיגע בתורתך הקדושה ביגיעה גדולה ולהגות בה יומם ולילה, עד שאזכה להבין ולהשכיל ולהחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך ואזכה להתחזק ולהתאמץ ולהזדרז בכל עז לחדש חדושיך דאורייתא תמיד ותהיה מחשבותי קשורה ודבוקה ואחוזה תמיד בתורתך הקדושה ואתה תרחם עלי ותשפיע לי בכל עת חדושיך דאורייתא אמתיים, חדושים שיהיו תקון לנפשי רוחי ונשמתתי, על כל הפגמים שפגמתי נגדך מעודי עד היום הנה ותחזק אמונתתי שאזכה להאמין בעצמי שהחדושיך שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לך שעשועים גדולים מכל דבור ודבור שאני זוכה לחדש בתורה הקדושה ואתה מתפאר ומתכבד ומתיקר בהם בכל העולמות ותזכני לכתב כל החדושים שלי על ספר בזריזות גדול כרצונך הטוב, ויתרבו ספרים הרבה בעולם על ידי, ספרים אמתיים וקדושים:

תשנו: מלא רחמים מלא משאלותי לטובה ברחמים, וזכני מהרה לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הבחינות, ותזרק עלינו מים טהורים ותטהרנו מכל טמאותינו ומכל גלוּלֵינו, כָּאֵמֹר: "וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם, מִכֹּל טַמְאוֹתֵיכֶם וּמִכֹּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם", ותשפיע עלי עצה שלמה תמיד, ויקים מקרא שכתוב: "ולא יטמאו עוד בגלוּלֵיהֶם, ולא יחצו לשתי ממלכות עוד":

תשנה: חום וְחַמַל על נפשי העלובה מאד, ומלטיני מעצות

נְבֻעָרוֹת, מְעַצֵּת נָשִׁים, מְעַצֵּת חַלּוּשׁוֹת, מְעַצֵּת חֲלוּקָה לְשֵׁתִים,
וְלֹא תַעֲלִים מִמֶּנִּי עֲצָתְךָ הָאֲמֵתִיית, וְלֹא תִתְחַלֵּק עֲצָתִי לְשֵׁתִים
לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מָרִיהָ דְעֵלְמָא כְּלָא, עֵצִים רַבּוּי הַסְּפִקוֹת
וְהַבְּלוּלִים שֵׁישׁ לִי תָמִיד וְעֲצָתִי חֲלוּקָה לְשֵׁתִים, וְאֲנִי מְסַפֵּק בְּכָל
עֵת וְאֲנִי יוֹדֵעַ לָתֵת עֲצָה שְׁלֵמָה לְנַפְשִׁי אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּשׁוּם דְּבָר,
כִּי בְּכָל פַּעַם אֲנִי מִתְנַעֵנֵעַ וְחוֹתֵר בְּמַחְתָּרֵת לְמִצָּא עֲצָה טוֹבָה אִיךָ
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיךָ בְּאֵמֶת, וְאֲנִי עוֹלָה בְיָדִי וּמַחְמֵת זֶה עֲצָתִי חֲלוּקָה
וּסְפִיקוֹתֵי רַבִּים מְאֹד, לְפַעְמִים עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת כָּךְ,
וְלְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ זֶה, וַיֵּשׁ לִי סְבָרוֹת וְהוֹכָחוֹת הַרְבֵּה שֶׁאֲנִי מְכַרְח
לְהִתְנַהֵג כָּךְ, וְאַחֵר כָּךְ כְּשֶׁנִּגְמַר עֲצָתִי לַעֲשׂוֹת כָּךְ, בְּתוֹךְ כָּךְ עוֹלָה
עַל מַחְשַׁבְתִּי סְבָרָא אַחֲרֵת וְסוֹתֵרֵת כֹּל עֲצָתִי הָרֵאשׁוֹנָה וְנִמְשָׁכִים
לִי סְבָרוֹת וְהוֹכָחוֹת הַרְבֵּה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּהַפֵּךְ מִמָּשׁ, עַד
אֲשֶׁר עֲצָתִי נַחֲלָקֵת לְשֵׁתִים מִמָּשׁ וְתִלּוּיָהּ בְּכַף מֵאֲזֵנִים תָּמִיד,
וְאֲנִי יוֹדֵעַ לְהַכְרִיעַ לֹא לְכֹאֵן וְלֹא לְכֹאֵן וְאֲפִלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְכָּם
אֲצִלִּי הָעֲצָה לְצַד אֶחָד לַעֲשׂוֹת כָּךְ, אֲנִי זוֹכֵה שֶׁתִּהְיֶה הָעֲצָה חֲזָקָה
אֲצִלִּי וְתָמִיד עֲצָתִי חֲלוּשָׁה מְאֹד, וְעוֹלִים בְּלִבִּי בְּכָל פַּעַם סְפִיקוֹת
וּבְלִבוֹלִים וּמַחְלִישִׁים עֲצָתִי וּמַהֲפִכִים אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי בְּכָל עֵת,
שֶׁלֹּא כָךְ הָיִיתִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר "כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי, וּשְׁנוֹתַי
בְּאַנְחָה, כִּי כָלוּ בְעֵשָׂן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ" כִּי הָעֲשָׂנִים
סְרוּחִים עוֹלִים תָּמִיד עַל הַמַּחַ, וּמִסְבָּבִים וּמְבַלְבְּלִים וּמְעַקְמִים אֶת
דַּעְתִּי וּלְבָבִי מְאֹד מְאֹד, וּמַהֲפִכִים וּמְגַלְגְּלִים אֶת דַּעְתִּי בְּכָל פַּעַם
מִמַּחְשָׁבָה לְמַחְשָׁבָה וּמְעַצָּה לְעַצָּה, כְּאֶבֶן בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלַּע, לֹא
יִתְנוּנִי הָשֵׁב רוּחִי וּלְכַמָּה פְּגָמִים וּלְכַמָּה מְכַשׁוּלוֹת וּלְכַמָּה חֲטָאִים
וְעוֹזוֹנוֹת וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים, בָּאתִי עַל-יְדֵי-זֶה, עַל-יְדֵי עֲצוֹת
נְבֻעָרוֹת וְחַלּוּשׁוֹת וְחֲלוּקוֹת הָאֵלּוּ:

❦ זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ בְּרַמּוֹ ❦ לְאָמֵר מִזֶּה רִנִּיתִי זִצְיָיִל "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי לְאָחִיר מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" ❦
 ❦ "זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

תִּשְׁנֵט: אָבִי שְׁבַשְׁמִים רַחֵם עָלַי, אָבִי שְׁבַשְׁמִים אִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה
 לְשׁוֹן שֶׁל רַחֲמִים, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל צְעָקָה, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל אֲנָחָה
 וְאֲנָקָה אֲזַעַק אֵלֶיךָ, בְּאִפְּן שֶׁתֵּעַנֵּנִי וְתֵעַמְד בְּעֲזָרְתִּי וְתִתְקַן כָּל זֶה
 בְּעֲצֻמָּךְ וּבְכַבֹּדְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי אֵין לִי כַח לְתִקּוֹן כָּל זֶה וְאִפְלוּ
 נִקְדָּה אַחַת מְכֹל אֱלֹה אִינִי יָכוֹל לְתִקּוֹן, רַק עָלֶיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי
 עֲזֹרְנִי מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרְנִי מְלֵא יְשׁוּעוֹת מְלֵא הַצְּלוֹת מְלֵא עֲצוֹת
 טוֹבוֹת, תִּתְקַנֵּנִי בְּעֲצָה טוֹבָה מְלִפְנֶיךָ זַכְּנִי לְעֲצָה שְׁלֵמָה שְׁאֵזְכָּה
 לְקִימָה בְּאִפְּן שְׁאֵזְכָּה לְהִנָּצֵל מֵעַתָּה מְכֹל מַה שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהִנָּצֵל,
 וְאֵזְכָּה מֵעַתָּה עַל־יְדֵי עֲצָתְךָ הַשְּׁלֵמָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית קְדֹשׁ בְּאַמֶּת
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד כְּלָל, לֹא בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא
 בְּמַעֲשֵׂה, וְלֹא בְּשׁוּם חוּשׁ מַחְמֶשֶׁה חוּשִׁים, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי
 וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד כְּלָל:

תִּשָּׂם: עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, חֲנִנִי חֲנִנִי, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי, לְמַעַנְךָ
 עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּדִלִים וְרַקִּים "רְאֵה ה' כִּי צַר לִי, מֵעֵי
 חָמְרָמְרוּ, נִהַפְּךָ לְבִי בְּקֶרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי רְאֵה ה' וְהִבִּיטָהּ, לְמִי
 עוֹלָלָתָ כֹּה, רְאֵה ה' וְהִבִּיטָהּ, כִּי הָיִיתִי זוֹלָלָה זָכַר ה' מַה הָיָה לָנוּ,
 הִבִּיטָהּ וְרְאֵה אֶת חֲרָפַתְנוּ" הִבִּיטָהּ בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מַכְאוּבֵינוּ
 וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ "אַל תִּטְשֵׁנִי וְאַל תִּעַזְבֵּנִי אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, אַל תִּעַזְבֵּנִי ה',
 אֱלֹקֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוּשָׁה לְעֲזָרְתִּי ה' תִּשְׁוַעְתִּי, הַצִּילֵנִי מִטִּיט
 וְאַל אֶטְבַּעָה, אֲנִצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מָיִם הֶרֶב כִּבְסֵנִי מֵעוֹנֵי
 וּמִחַטָּאתֵי טְהֵרְנִי, תַּחֲטֵאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאַטְהַר, תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין"
 כִּי עִמָּךְ עֲצָה וְתוֹשִׁיָה, עֲצָתְךָ אֲמוֹנָה פְּעֻלָּתְךָ אֶמֶת צְדִיק וַיִּשָּׂר
 קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְחוּם וְחַמֵּל עָלַי וְעַל נַפְשִׁי
 וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי, וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, וְתֵן לִי עֲצָה שְׁלֵמָה אֶמֶתִּית
 וְנִכּוֹנָה שְׁאֵזְכָּה לְקִימָה, בְּאִפְּן שְׁאֵזְכָּל לְמַלְט נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת

"בַּעֲצַתְךָ תִּנְחַנִּי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקְחֵנִי", וְאַזְכֶּה לִילְךָ תָּמִיד בְּדַרְךְ
הַיָּמִת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל, וְלַעֲבֹד אֹתְךָ תָּמִיד עֲבוּדָה
תִּמָּה בַּיָּמִת כָּל יְמֵי חַיֵּי אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרַע זֵרְעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם"
הוֹרֵנִי ה' דֶּרֶכְךָ וְנִחַנִּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ
צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חָמָם הַדְּרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצֹּתֶיךָ כִּי בּוֹ
חִפְּצָתִי, הַדְּרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אֵתָה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֹתְךָ קוֹיִתִּי
כָּל הַיּוֹם" חוּם וְחַמֵּל עָלַי אָבִי אָב הַרְחֵמֵנִי, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלָאוֹת,
"נֹרְאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, מִבְּטָח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וְיָם
רַחֲוִקִים":